

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija, Kuldīga, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no p.kst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 121 (1857)

Trešdien, 1956. g. 10. oktobri

12. gads

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskajā sacensībā lopkopības produktu ražošanā 12 mēnešos gūti šādi rezultāti:

	Ventspils rajons		Kuldīgas rajons	
	(proc. no saist.)		(proc. no saist.)	
PIENS (uz 100 ha cnt)	177,8	79,4	120,8	77
GAĻA (uz 100 ha cnt)	23,9	95,6	18,4	99
CŪKGALA (uz 100 ha cnt)	25,3	84,3	12,6	72,4
OLAS (uz 100 ha gab.)	8969	81,5	4377	70,5

Nekavēties ar cukurbiešu novākšanu un piegādi valstij

Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka kolchozos, kur cukurbiešu novākšanu nokavēja, iestājoties salam, daļa ražas palika nenovākta. Tāpēc ar cukurbiešu novākšanu kavēties nedrīkst.

Lauksaimniecības arteli „Padomju Latvija” jau novākts trešā daļa cukurbiešu. Šeit darbs organizēts tā, ka katra kolchozniece novāc viņai terādīto platību. Pie cukurbiešu izraušanas izmantoja talciniekus-skolniekus. Tagad vairākas kolchoznieces viņām terādīto platību jau novākušas.

Lauksaimniecības arteli „Grauds” cukurbiešu izcelsmā izmanto traktorū. Lai cukurbiešu nodarīšanu varētu turpināt arī lietainajās dienās, tās ar traktoru nogādā šķūnī un tur nodarīna. Tā darbs sekmejas daudz ātrāk.

Ka, nesamazinot citu rudens lauku darbu tempus, iespējams atrast nepieciešamo darba spēku arī cukurbiešu novākšanai, rāda Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteli piemērs. Šeit cukurbiešu novākšanā galvenokārt iesaistīti gados vecākie kolchoznieki, kuriem citi lauku darbi nav pa spēkam. Lūk, kolchozniekam b. Bukam jau 73 gadu, bet viņš nodarījis vairāk nekā 4 tonnas cukurbiešu. Tikpat ākli strādā daudzi citi vecākie paaudzes kolchoznieki, atbrīvojot spēcīgākos laudis citiem steidzamiem rudens darbiem.

Diemžēl ne tā par cukurbiešu ātrāku novākšanu rūpējas visos kolchozos. Vēl līdz 8. oktobrim daļa kolchozu šīs

kultūras novākšanu nemaz nebija uzsākuši. Tas sakāms par lauksaimniecības arteļiem „Sarkanā zvaigzne”, Raiņa vārdā nosaukto, Lisenko vārdā nosaukto un citiem. Kolchoza „Brīvais ceļš” ar cukurbietēm apsēti 24 hektari. Protams, ka tāda platība nav novācama dažās dienās un jau tagad šeit cītīgi jāstrādā katru dienu. Taču šeit novāc tikai 0,5 ha un darbu pārtrauca. Kolchoza „Imanta” jānovāc 20 hektaru cukurbiešu, bet 8. oktobrī darbs vēl nebija uzsākts. Jāatgādina šo kolchozu valdēm, ka, gaidot uz saulainu laiku, viņas var vienkārši zaudēt.

Visos rajona kolchozos laukopji šogad izaudzējuši bagātāku cukurbiešu ražu nekā pagājušajā gadā. Novākt to bez zudumiem — lūk, uzdevums, kura izpildei jāizmanto visas iespējas, mācoties no labāko kolchozu pieredzes.

Vienlaikus ar cukurbiešu novākšanu jāorganizē arī to piegāde valstij. Šeit labu piemēru rāda Mičurina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis, kas jau piegādājis 30 tonnas cukurbiešu, biešu piegādi organizējuši arī kolchozi „Boļševiks” un Ždanova vārdā nosauktais.

Turpretī tad kolchozi kā „Proletarietis”, Molotova vārdā nosauktais, „Padomju Latvija” kavējas ar cukurbiešu piegādi valstij, lai gan šeit jau novākti vairāki hektari.

Ar cukurbiešu novākšanu kavēties nedrīkst. Ikvienā kolchozā šis darbs jāizvērs masveidīgi, iesaistot tajā gan kolchozniekus, gan talciniekus.

Novāc cukurbietes

Cukurbiešu novākšanu lauksaimniecības arteli „Padomju Latvija” kolchoznieki uzsāka pagājušā nedēļā. Līdz šim tās novāktas no 5 hektariem. Čaklas cukurbiešu vācējas ir Kāte Saliņa un Līze Pole, kuras

pabeigušas cukurbiešu izraušanu no viņām ierādītiem 0,4 hektariem un pašreiz beidz to nodarīšanu. Cukurbiešu izraušanā kolchozniekiem palīdzēja arī talcinieki no Kuldīgas vidusskolas. M. Roga

Valstij piegādātas 23 tonnas kartupeļu

Sekmīgi savas saistības ar valsti kartupeļu piegādē kārtoto lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne” laudis. Pirmāk novāktos un labākos kartupeļus kolchoznieki nodod valstij. Katru dienu uz Kuldīgas spirta dedzinātavu kartupeļus ved ar divām automašīnām. Līdz šim jau valstij nodotas turpat 23 tonnas kartupeļu.

Kolchozā šogad izaudzēta

labā kartupeļu raža — no katra hektara kolchoznieki novāc divas reizes vairāk kā pērn. Pašreiz steidz to novākšanu. Šajā darbā iesaistīti gan kolchoznieki, gan arī talcinieki no pilsētas — pavisam 30 cilvēku. Kartupeļi novākti no vairāk kā 18 hektaru platības un šo darbu turpina.

Z. Smilga

Nodotas 7,5 tonnas biešu

Lauksaimniecības arteli „Uzvara” pilnā sparā rit cukurbiešu novākšana. Cukurbietes šogad audzētas 30 hektaru platībā. Tagad kolchoznieki uzsākuši to novākšanu. Uz šodienu izrautas no sakrautas kaudzītēs cukurbietes no 4 hektariem, bet nodarīnātas apmēram no 1 hektara. Labi cukurbiešu novākšanā strādā gados vecākas kolchoznieces.

Katru dienu cukurbiešu laukos redzam Minnu Reķi, Annu Priediņu, Vilhelmini Skripju un daudzas citas.

Vakar cukurbiešu pieņemšanas punktā piegādāja 5 tonnas biešu, bet pavisam piegādātas 7,5 tonnas. Turpmāk cukurbietes piegādās katru dienu. No katra hektara iegūst apmēram 150 centneru cukurbiešu.

I. Saliņa

Skolnieki palīdz kolchozam

Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteli cukurbiešu laukos ilgāku laiku strādāja Kuldīgas vidusskolas skolēni. Viņi izrāva cukurbietes, sakrāva tās kaudzītēs un pēc tam nodarīnāja no 2,5 hektariem.

Pirmdien cukurbiešu pieņemšanas punktā piegādāja pirmās 5,5 tonnas cukurbiešu.

Cukurbiešu novākšanu tagad turpina kolchoznieces. Vislabāk strādā gados vecākas kolchoznieces, kuras citos darbos nepiedalās.

I. Niedra

Pie cukurbiešu novācējām

Krietni labāku cukurbiešu ražu nekā pagājušajā gadā izaudzējuši lauksaimniecības arteli „Traktorists” laudis. Abās kompleksās brigādēs uzsākta to noņemšana.

Spraigs darbs rit apmēram 2 hektaru lielajā pirmās brigades cukurbiešu laukā pie „Segliem”. Šeit jau no paša rīta strādā 7 kolchoznieces. Pie vienas izrauto biešu kaudzes strādā sievietē, kurai aiz muguras krietna gadu nasta. Tā ir 63 gadus vecā kolchozniece Margrieta Šmite. Citi lauku darbi viņai vairs nav pa spēkam, bet cukurbiešu laukā viņa strādā labprāt. Lai cukurbietes tūlīt varētu arī piegādāt valstij, viņa izrauj tikai tik daudz biešu, cik līdz vakaram var nodarīnāt. Lauka daļu, ko viņa bija apņēmusies novākt, tā veica astoņās dienās. — Tagad palīdzēju pārējām kolchozniecēm, — saka b. Šmite.

Pushektara platībā cukurbietes audzēja Grieta Muceniece. Viņas neatlaidīgā darba rezultāti redzami — bietes krietni prāvākas kā pārējā laukā. — Sausā laikā bietes izrauju, bet

kad līst, tās nodarīnu, — stāsta b. Muceniece. Viņa apņēmusies novākt 0,35 ha platību. Kolchoznieces cērtīgais darbs liecina, ka viņa savu apņemšanos izpildīs.

Ik dienas cukurbiešu laukā strādā arī kolchoznieces Anna Lase, Lillija Bardiņa, Marija Balandina, Līze Kalna un citas. Neskatoties uz lietaino laiku, ar katru dienu mazāka paliek novācāmā platība. — Ja gribam visu izaudzēto ražu novākt, tad labāku laiku nav ko gaidīt, — saka Lillija Bardiņa. Ar viņu vienīši prātis ir arī pārējās brigades kolchoznieces un darbs sekmejas. Vairākas kravas cukurbiešu jau piegādātas pieņemšanas punktā.

Kolchoznieki lietderīgi izmanto arī cukurbiešu lapas, lai papildinātu lopbarības krājumus.

Dikā nestāv arī otrās kompleksās brigades kolchoznieces. Viņas novākušas cukurbietes 2 hektaru platībā.

Ātrāk novākt cukurbietes un piegādāt valstij — ar tādu apņemšanos šodien strādā kolchoza „Traktorists” cukurbiešu novācējas.

M. Ozola

Labākie ražas novākšanā VILMA BEKA

Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteli jaunā kolchozniece Vilma Beke tikai šopavasar pabeidza 7. klasi. Viņai 16 gadu, bet arteli viņu pazīst kā labāko darba darītāju. Savas darba gaitas Vilma sāka kā piekabīnātāja, taču drīz meitene arklā vietā uzsēdās uz zāles plāvēja, tad labības plāvēja, bet rudenī kolchoza valde jau Vilmai uzticēja vadīt kartupeļu rokamo mašīnu. Vilma Beke ir pirmā sieviete arteli, kas patstāvīgi vada kā zāles, labības plāvējus, tā arī kartupeļu rokamo mašīnu.

Izstrādes normu Vilma izpilda ar krietnu uzviņu.

JĀNIS RIMEIKS

Jau lopbarības sagādes laikā lauksaimniecības arteli „Padomju Latvija” otrajā kompleksajā brigādē bija viens no centīgākajiem plāvējiem. Ar zirgu vilkmes plaujmašīnu viņš strādā arī no ražas novākšanas pirmajām dienām, plaujot gan vasarājus, gan ziemājus. Pat nelabvēlīgos laika apstākļos nebija daudz tādu dienu, kad b. Rimeiks būtu nopļāvis mazāk par 4 hektariem. Vienmēr pirms darba pārbaudot un saudzējot mašīnu, centīgais kolchoznieks panāca, ka ne reizi tai nebija vajadzīgs kavēt darbu remonta dēļ. Šajā gadā Jānim Rimeikam līdz 15. septembrim ir 306 izstrādes dienas, no tām 105 izpelnītas ražas novākšanā.

Ar plaujmašīnu Jānis Rimeiks strādā vēl tagad, pabeidzot nopļaut tos vasarājus, kas nav nogatavojušies un ko izmantos sienam.

Par aktualām temām

Labus dzīvokļus pilsētas iedzīvotājiem

Ziemas tuvošanās nemierīgākus dara daudzus pilsētas iedzīvotājus. Vieniem vēl nav sakārtotas apkures ierīces, otriem nebalsināti dzīvokļi, bet citiem pat vēl godīgs jumts nav virs galvas. Par šiem jautājumiem ik dienas laikraksta redakcijā un rajona izpildu komitejā ienāk neskaitāmas sūdzības.

Kādēļ netur doļu vārdu?

Pilsone L. Skatere, kura dzīvo Sarkanarmijas ielā № 53 — 9 redakcijai raksta:

Pavasari mūsu mājā kapitāli izremontēja trīs dzīvokļus. Pēc tam bija paredzēts remontēt arī manējo, bet cēribas nepiepildījās, lai gan mans vīrs Tēvijas kara dienās kritīs, cīnoties Padomju Armijas rindās. Cits nekā neatlika, kā pašai ķerties pie darba. Kā mācēju, tā arī dzīvokli par saviem līdzekļiem saremontēju. Atliek vēl ielikt logus, kuri tik tālu sabojājušies, ka nav iespējams atvērt un vējš staigā pa istabu. Par to vairākas reizes esmu ziņojis Komunalās nodaļas vadītājam, rajona būvremonta un celtniecības kantora priekšniekam un 5. rajona namu pārvaldei. Ka logi nekavējotī jāieliek, apstiprināja arī inženieris b. Vainovskis. Taču visi šie vadošie darbinieki tālāk par tukšiem solījumiem nav tikusi.

Kādēļ tāds stāvoklis, ka rajona remonta un celtniecības kantoris savlaicīgi neizpilda savas saistības? Pirmkārt, te vajadzīgi paši uzņēmumu vadošie darbinieki. Viņi, nerēķinoties ar savām iespējām, aizsāk vairākus objektus. Taču runāsim konkrētāk, 8. oktobrī aizsāktu objektu sarakstā bija vairāk nekā 100, bet tani pat dienā strādāja tikai divdesmit divos. Tā tas turpinās no dienas dienā. Protams, pie šādas darba organizācijas nevar runāt par objektu plānveidīgu un savlaicīgu nodošanu iedzīvotājiem.

Sava vaina šeit gulstas arī uz pilsētas izpildu komitejas vadošajiem darbiniekiem, kuri vienā dienā dod vienus plānus, bet nākošajā jau citus. Lūk, konkrēts piemērs. Pēc pilsētas izpildu komitejas pirmā pasūtījuma ēkai Rumbas ielā № 6 bija jāatremontē viena krāsns. Tas tika ieviests grafi-

kā. Pēc nedēļas bija jāuzsāk cita objekta remonts. Taču vēl nebija minēta krāsns atremontēšana, kad mūrnieki saņēma jaunu pieprasījumu par 8 krāšņu, 5 pavadu un vairāku citu apkures ierīču remontu tani pat ēkā. Tagad jau šajā objektā remonts ilga turpat veselu mēnesi un līdz ar to izjuka grafiks, aizkavējās pārējie darbi, kas savukārt izraisa iedzīvotāju sašutumu. Šādi rīkoties nevar. Pilsētas izpildu komitejai jau laikus jāizskata visi remontējamie objekti, izņemot avarijas gadījumus.

Ētēlaku vērtību dzīvokļu sadalē

Pilsētas izpildu komitejas sekretāres biedres Viņņakovas priekšā vesela lietu kaudze — tie pieprasījumi pēc dzīvokļiem. Tur mēs atrodam pat vēl neapmierinātus iesniegumus no 1953. gada. Pareizi, pilsētā dzīvokļu platība ir stipri ierobežota, kādēļ dabīgi rodas vajadzība apmierināt tos pilsoņus, kam tie visvairāk nepieciešami.

Kā šajā jautājumā rīkojas pilsētas izpildu komitejas vadošie darbinieki? Nesem mūsu rajonā sāka strādāt b. Murovskis. Viņam vajadzēja dzīvokli. Tā kā tā ģimene sastāv no trīs cilvēkiem, tad pēc visām normām b. Murovskim vajadzēja saņemt dzīvokli ar augstākais 27 kvadrātmetru lielu apdzīvojamo platību. Taču izpildu komiteja viņam piešķir dzīvokli ar vairāk nekā 50 kvadrātmetru lielu apdzīvojamo platību.

Vēl divaināks tomēr ir šāds gadījums. Rūpkombināta drēbnieks Arvids Krūmiņš, kurš pēdējā laikā dzīvoja pie civilsievai Gvardes ielā, arī bija iesniedzis pieprasījumu pēc dzīvokļa. Nepagāja ilgs laiks, kad kādā no pilsētas izpildu komitejas sēdēm Krūmiņam tika piešķirts dzīvoklis ar 27,42 kvadrātmetru apdzīvojamo platību Bērzu ielā № 4. Dzīvoklis bija teicamā stāvoklī, taču Krūmiņam tani daudz kas nepatika. Pēc viņa gaudes nebija ne krāsns, ne istabas. Kā tas gadījās, kā nē, pilsētas izpildu komitejā tūdaļ radās atsaucīgi cilvēki.

No avariju līdzekļu fondiem asinēja ap 6000 rubļu. Tika iemūrētas krāsnis no glazētiem podiņiem, pat plīts pavadu neaizmirsā aplikt ar tiem pašiem podiņiem un vienu lielāko istabu sadalīja divās. Šāda izšķērdīga rīkošanās ar valsts līdzekļiem ir nosodāma, jo remontlīdzekļi ir jāizlieto taupīgi. Vēl gribas atzīmēt, ka rupjas kļūdas tiek pieļautas dzīvokļu sadalē, neievērojot ģimenes locekļu skaitu. Kā, piemēram, no 1954. gada līdz šai dienai uzskaitē sastāv Marija Rudze. Viņas ģimenē ir 3 cilvēki un apdzīvo 6,81 kvadrātmetru lielu platību. Jau četrus gadus nepiemērotās telpās dzīvo arī b. Zarachoviča ar ģimeni un vairāki citi. Vēl uz šodien pilnīgi bez dzīvokļa ir skolotāja Saulgoze un citi.

Dzīvokļu jautājums jāatrisina

Parasti pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks saka, ka pašreizējos apstākļos Kuldīgā dzīvokļu jautājums nav atrisināms. Taču tas nebūt nav tā. Kādēļ gan neievēro pastāvošos noteikumus, ka personas, kas izbraukušas no rajona namu pārvaldniekiem sešu mēnešu laikā jāizraksta. Piemēram, pilsone b. Roze jau vairāk nekā gadu nedzīvo Kuldīgā, bet aizņem 52 kvadrātmetru apdzīvojamo platību. Pārmerīgās platības apdzīvo pilsoņi Nemirovski, Levi un citi. Vai uz šo esošo dzīvokļu bāzes nevarētu daļēji aizpildīt to trūkumu? Vēl jāsaprot, ka mūsu pilsētas saimnieki cenšas kapitāli pārbūvēt vecas, mitras ēkas (kā, piemēram, Gvardes ielā № 1), un tani pat laikā aizmirsā jūmta stāvu izbūves (piemēram, Leņina ielā № 58), kas noteikti izmaksās 30 procentus lētāk.

Lūk, atrisinot šo jautājumu, pilsētā daudz labāk varēs nokārtot dzīvokļu jautājumu un piešķirt tos tiem, kam visvairāk tie nepieciešami.

F. Jaunbelzējs,

rajona izpildu komitejas sekretārs

H. Poljevskis,

"Padomju Kuldīgas" līdzstrādnieks

«Vulkana» jaunieši brauc uz Donbasu

Finieru fabrikas "Vulkans" partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas un arodbiedrības vietējā komiteja šā gada 5. oktobrī kluba zālē rīkoja jauno patriotu izvadīšanas vakaru.

Fabrikas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs b. Burmeistars nolasīja īsu referātu par komjauniešu un jauniešu kaujiniecisko priekšzīmi, kuri kvēli atsaukušies partijas un valdības aicinājumam — doties uz Donbasu jaunceltņiem, lai palīdzētu ātrāk mūsu zemē uzcelt komunismu.

Savus iespaidus par pavadīto laiku ražas novākšanas laikā Kazachstanā pastāstīja komjaunietis Mulda. — Komjaunieši sniedza lielu atbalstu ražas novākšanas darbā, — sacīja b. Mulda. — Mēs ražu novācām bez zudumiem.

Ka komjaunietis Mulda tiešām labi strādājis, liecina viņam piešķirtais Goda raksts un Goda zīme "Vēcaņu apguvējs". Sešdesmit jauniešu lielā grupa, kurā viņš strādājis, mēneša laikā novākusi 12 tūkstošus hektaru ziemājus. Arī nopelnīti labi. Par veikto darbu komjaunietis Mulda saņēmis 1700 rubļus nauda un 574 kg graudus. Nobeigumā b. Mulda aicināja pārējos jauniešus sekot aizbraucēju komjauniešu kurinātāja V. Maksimova, atslēdznieka M. Maksimova, galdnieka plašu cecha strādnieces J. Pšonkas, jauniešu — aukstās hidrauliskās spiedes strādnieka N. Lavriņenko un atslēdznieka K. Pavlova piemēram.

Jaunos patriotus apsveica arī fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs b. S. Serd-

jukovs, novēlot viņiem sekmi mīgti veikt partijas un valdības uzticētos uzdevumus.

Kā piemiņas balvas arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Skude aizbraucējiem pasniedza vērtīgas grāmatas, albumus, šacha spēli u. c.

Fabrikas pašdarbības pulciņu priekšnesumus iesāka paši patrioti, nodziedot dziesmu "Mans Donbass". Pēc tam draugi un darba biedri sniedza atvadu koncertu, izpildot solo dziesmas, duetas, deklamācijas, muzikas gabalus — fabrikas estrādes orķestra atskaņojumā.

Nākošā dienā notika svinīga Kuldīgas rajona jauno patriotu izvadīšana pilsētas autobus stacijā, piedaloties komjaunatnes rajona komitejas pārstāvjiem. E. Hibners

Kolchozi būvē elektrostacijas

Ar negantu spēku, izlauzies no Kaukaza klinšu skāvām, veļ savus šalčoos ūdeņus Kubaņa. Daudz leģendu radījuši čerkesi un kazaki par šo upi, par tās vareno spēku, kas gadu simtiem netika izmantots, nenesot cilvēkam ne laimi, ne prieku. Un kāds gan varonis varēja ķerties pie šīs straujās upes savaldīšanas vecajos laikos. Šis lielais darbs kļuvis pa spēkam tikai tagad, kolchozu iekārtas apstākļos.

1951. gadā vairāki desmit Novokubanskas rajona lauksaimniecības arteļu Kubaņas augstecē apvienojās sešās saimniecībās. Par Mičurina vārdā nosauktā apvienotā lauksaimniecības arteļa valdes priekšsēdētāju kļuva Sergejs Čeluškins — agronomis, cilvēks ar lielu pieredzi, drošs un iniciatīvas pilns. Sīki iepazīties ar saimniecību, viņš jau pirmajā kolchoznieku sapulcē ierosināja:

— Jāceļ elektrostacija. Bez elektrības nevar. Lūk, tepat blakus Kubaņa. Kāds spēks netiek izmantots!

— Liekas, pārāk maz mums spēku, lai to veiktu, — iesaucās kāds no kolchozniekiem.

— Valsts palīdzēs — ar palīdzību noteica priekšsēdētājs. Kolchoznieki vienprātīgi atbalstīja jaunā priekšsēdētāja priekšlikumu. Ļaudis saprata, ka elektrība vajadzīga kā maize, kā gaiss. Saimniecība ir liela, nozaru daudz, un visi darbietilpīgie procesi jāveic ar rokām.

Rajona organizācijas atbalstīja mičuriniešu iniciatīvu. No novada centra Krasnodaras atbrauca inženieri. Kopā ar viņiem Čeluškins mēroja ne vienu vien simtu kilometru, pētot upes straumi, nosakot hidroenerģijas krājumus. Nolēma izrakt divus novadkanalus apmēram 30 kilometru garumā. Ar to varēja atrisināt divus uzdevumus — apūdeņot apkārtējos laukus un iegūt elektroenerģiju.

Uzzinājuši par mičuriniešu iniciatīvu, lauksaimniecības arteļa "Leņinskij putj" ļaudis nolēma:

— Arī mēs bez elektrības nevaram. Celsim savu kolchoza HES!

1951. gada rudenī ar meldriem apaugušajā Kubaņas krastā sākās darbi. Lielu palīdzību kolchoziem sniedza valsts. Tika saņemti vairākus miljonus rubļu liels aizdevums. Būvlaukumā ieradās speciālisti un varena tehnika: šajā apvidū neredzēti ekskavatori, akmeņu drupinātāji, betona jaucēji, vibratoru.

Būvdarbos piedalījās simtiem kolchoznieku un kolchoznieču. Ļaudis, kas vēl vakar prata tikai art, kopt lopus un audzēt mājpūtņus, šodien kļuva arī par namdariem, mūrniekiem un betonētājiem. Tika noorganizētas celtniecības brigades.

1954. gada pavasarī divas kolchozu HES ar 400 kilovatu jaudu katra deva pirmo strāvu. Divus gadus vēlāk jaunās spēkstacijas bija pilnīgi segušas celtniecības izdevumus.

Tagad Mičurina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī uzstādīti 50 elektriskie motori. Elektrība šeit palīdz slaukt govīs, piegādāt ūdeni, sagatavot lopbarību, piedarbo tīrīt labību, veikt meža darbus, samalcināt skābarību. Divas trīs reizes samazinājies lopu fermu darbinieku skaits. Agrāk viena slaucēja kopa 10 govīs, bet tagad, kad ierīkots slaušanas cechs, viena slaucēja apkopj 40—50 govīs. Ūdens pievešanā bija nodarbināti 40 kolchoznieki, daudz zirgu un vēršu. Tagad izbūvēti ūdensvadi. Fermās uzstādīti automatiskie dzirdinātāji. Lopi dzer, cik grib un kād grib.

Elektroenerģija deva iespēju samazināt darba patēriņu katra produkcijas centnera ražošanai. Piena izslaukums no govīm palielinājās no 1.500 kilogramiem 1951. gadā līdz 3.500 kilogramiem 1955. gadā. Strauji augusi arī citu lopu un mājpūtņu produktivitāte.

Elektroenerģija devusi iespēju apūdeņot vairākus simtus hektaru lauku. Apūdeņotajos tīrums kolchoznieki izaudzē labas rīsa un dārzeņu ražas. Pagājušais gads Kubaņā nebija labvēlīgs daudzām lauksaimniecības kultūrām. Taču Mičurina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis 1955. gadā ieņēma gandrīz piecus miljonus rubļu, bet šogad, pēc vispieticīgākajiem aprēķiniem, tiks ieņemti ne mazāk par septiņiem miljoniem rubļu.

Bez elektrības vairs nav domājama lauku darbaļaužu dzīve. Katrā mājā deg Iljiča spuldzes. Klubā katru dienu demonstrē kinofilmas. Kolchoznieki iegādājušies radiouztvērējus, elektriskos sildāmos aparatus.

Tikpat izdevīga un vajadzīga hidroelektrostacija ir arī lauksaimniecības arteļa "Leņinskij putj" ļaudīm.

Šogad V. I. Leņina vārdā nosauktais un Būdjonija vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis kopīgi ceļ hidroelektrostaciju ar 800 kilovatu lielu jaudu uz Kubaņas pietekas Urupes. Ši HES pirmo strāvu dos 1957. gada pavasarī. Tagad būvē elektrolīnijas, iegādājas elektromotorus.

Sestās piecgades beigās uz Novokubanskas apūdeņošanas kanāla uzceļ vēl divas HES. Tās dos strāvu četrām padomju saimniecībām. Tādējādi Novokubanskas rajons būs pilnīgi elektrificēts.

Vladimirs Iljičs Leņins, uzsverdams nepieciešamību visu mūsu zemi pārkārt ar elektrostacijām, domāja, ka jāizveido ne tikai liels valsts energosistēmas, bet arī plašs lauku elektrostaciju tīkls. PSKP XX kongress norādīja, lai visi mūsu darbinieki kolchozu un padomju saimniecību elektrifikāciju uzskatītu par neatņemamu visas mūsu zemes elektrifikācijas plāna sastāvdaļu.

Novokubanskas rajona kolchozi rāda, kā jāizpilda Iljiča novēlējumi.

Krasnodaras novads S. Griņevs

MUMS RAKSTA

Piedalīsimies celtniecībā

Kuldīgas pilsētā ceļ jaunu kinoteātri. Tas būs ērts un patīkams apmeklētājiem. Ceļam jaunu dzīvojamo ēku ar 12 laikiem, ērtiem dzīvokļiem.

Pasreiz mums uz vietas ir sagādāti visi nepieciešamie būvmateriāli, ir dotas visas laba darba iespējas, mums trūkst tikai darba spēka.

Vai tiešām Kuldīgā trūkst laba darba spēka, amatnieku, celtnieku?

Liekās, ka te ir daudz sava aroda prātēju, bet kuri nestrādā savā specialitātē. Celtniecības strādnieki, vai arī jūs negribiet būt mūsu pilsētas patrioti, lai ātrāk uzceltu jaunās celtnes, vai arī jūs nepieliksit savas rokas, lai ātrāk atvērtos jaunais kinoteātris un kad varēsiet sacīt: „Arī manas rokas ir te pieliktas pie šīs greznās telpas būves”.

Jau strādājošie celtniecības

darbinieki dara daudz, bet mūsu kolektīvs vēl ir par mazu, lai veiktu šo lielo uzdevumu.

Pārdomājiet visi, kas pretiet celtniecības darbu, nāktiet talkā savas pilsētas pārveidošanā. Vieniniekiem viriešiem mums ir kopmītnes. Mēs, darba vadītāji, darīsim visu iespējamo, lai savu solījumu turētu — un kā gaišu balvu savai pilsētai uz nākamām valsts svētkiem nodotu Kuldīgas pilsētai jauno kinoteātri „Komjaunietis” un jauno dzīvojamo ēku.

Bet jūs, darba — amata prātēji, nāktiet mums talkā, lai kopīgiem spēkiem varētu veikt šo uzdevumu.

Ja starp lasītājiem atrodas kāds, kas vēlas nākt talkā savas pilsētas pārveidošanā, griežaties Ventspils ielā № 6 pie darba vadītāja. Desmitnieks

Apprecies, tad dabūsi dzīvokli

Pārnācis no dienesta, sāku strādāt padomju saimniecībā „Vārme”. Kā jau parasts cilvēkam, kurš grib iekārtot savu dzīvi, ir vajadzīgs dzīvoklis. Tā arī es griezos pie direktora b. Vaivada un lūdzu dzīvokli. Biedrs Vaivads atbildēja: — Apprecies, tad dabūsi. Runāts — darīts, noslēdzu derības un tagad esmu virs. Solījums tika ātri izpildīts, tika iztaisīts dzīvoklim kapitalremonts.

Bet atkal savas nelaimes un klizmas. Jau no pašas remonta dienas neesmu redzējis savu dzīvokli bez dūmiem. Kad

gatavojam ēdienu kūp, gatavo kaimiņi, tas pats. . . tikai parasto dūmu vietā nāk tvans. Esmu runājis par to, lai uztaisītu durvis, jo starp virtuvi un guļamistabu ir atstāts tikai caurums. Runāju gan arod biedrības vietējā komitejā, gan ar direktoru, bet atbilde skan tāda: — Ja jums nav labi, b. Gotfrīd, ejiet prom.

Jājautā, cik ilgi padomju saimniecībā „Vārme” turpināsies šāda birokrātiska attieksme strādājošo sadzīves vajadzību apmierināšanā?

R. Gotfrīds,
padomju saimniecībā „Vārme”

Ezers vai pagalms?

Leņina ielā 15 ir plašs pagalmis. Šeit ik dienas iebrauc automašīna, nokrauj dažādas materiālus, staigā mājas iedzīvotāji un daudzi citi cilvēki. Katru pavasari, sniegam kūstot, pagalmis pārplūst ar ūdeni un iedzīvotāji spiesti likt laipas, lai izkļūtu no mājas. 1953. gadā mājai izdarīja kapitalremontu. Noņēma arī caurules un jaunas nepielika, kaut gan bez tām ūdens bojā sienas un var sūkties dzīvokli. Tagad sēta izbraukta

bedraina. Tur sakrājies ūdens, neizbrienami dubļi, dažādi atkritumi. Nav arī kanalizācijas. Iedzīvotājiem drīz vairs nebūs iespējams piekļūt ne pie šķūniņiem sētā, ne arī iziet uz ielas. Nav iespējams pat iebraukt ar pajūgu, lai izvestu atkritumu ivertnes.

Pēdējais laiks attiecīgajām iestādēm parūpēties, lai arī Leņina ielas 15 iedzīvotāji varētu izkļūt no mājas bez riska iestīgt dubļos.

Iedzīvotāji

Augļu dārzi jāapsargā

Laba ābolu raža šogad ir Ždanova vārdā nosauktā kolchoza augļu dārzos. Vairākas tonnas agro šķirņu āboli ir pārdoti Rīgas, Leņingradas un citu pilsētu tirgos. Arī no vēlo šķirņu ābelēm novāc bagātu ražu. Slikti tikai tas, ka kolchoza valde nerūpējas par dārzu pienācīgu uzraudzību. Pēdējā laikā naktīs kolchoza dārzos sistematiski notiek ābolu zādzības. Aptuveni rēķinot,

ir nozudušas vismaz 5 tonnas ābolu. Skaidrs, ka tie nav kabatās aiznesti.

Jāpiebilst, ka ābolu zagļiem netieši palīdz Sabies konservu rūpnīcas Kuldīgas punkta vadītājs b. Berķis. Privātiem piegādātājiem viņš ābolus pieņem bez jebkādiem dokumentiem.

Kolchoza valdei, lai pasargātu vēl nenovāktos ābolu ražu, dārzos nekavējoties jānorīko sargi.

K. Liņķis

PA MŪSU LAIKRAKSTA MATERIALU PEDĀM

Izteikts brīdinājums

Mūsu laikraksta šā gada 7. septembrī bija ievietots kritisks raksts par to, ka kolchozā „Brīvība” zootehnikē Jēkabsons un fermas pārzine

Raģe nepiedalījās ražas novākšanas talkā.

Kolchoza valde ziņo, ka raksts apspriests valdes sēdē un minētam darbiniecēm izteikts brīdinājums.

PADOMJU CELTNIECĪBA

Deputāti nedrīkst aizmirst savus pienākumus

Maz vēl kolchozu dzīves celtniecībā šodien jūtama ciemu padomju deputātu loma. Tas tāpēc, ka daudzi deputāti reti ierodas padomju sesijās, neuztur sakarus ar vēlētajiem, nesniedz viņiem atskaites par savu deputata darbu. Lūk, piemēram, Kurmales ciema padomes deputātes bb. Štorcha un Strazda. No 19 notikušajām ciema padomes sesijām minētās deputātes piedalījušas tikai trijās sesijās, ne reizi b. Štorcha un b. Strazda nav atskaitījušas par savu darbu vēlētajiem. Arī kolchoza darbā viņas nerāda priekšzīmi. Vēl sliktāk savus deputata pienākumus pilda Viesturu ciema padomes deputāte padomju saimniecībā „Vārme” agronome b. Kārklīņa. Kopš ievēlēšanas padomē, viņa piedalījusies tikai divās sesijās. Tas arī ir viss viņas kā deputātes darbs. Tāpat slikti deputāte pienākumus veic Rendas ciema padomes deputāti bb. Kīršteins, Liepiņa. Deputātu pienākumus nepilda arī vadošie kolchozu darbinieki, piemēram, lauksaimniecības arteļa „Komunars” valdes priekšsēdētājs b. Austers. Viņš reti ierodas ciema padomes sesijās, kur tiek apspriesti kolchoza dzīves celtniecības jautājumi.

Deputātu pienākums nav tikai piedalīties sesijās. Katram deputatam aktīvi jāpiedalās jautājumu apspriešanā un to izlemšanā, iepriekš apspriežoties ar vēlētajiem, lai tādā veidā vēlētajiem priekšlikumi un

ierosinājumi iegūtu likuma spēku ciemu padomju sesijās lēmuma formā. Teiktais jāņem vērā vairākiem ciema padomju deputātiem, piemēram, Rendas ciema padomes deputātam b. Priediņam, Rumbas ciema padomes deputātam b. Sproģim, Viesturu ciema padomes deputātam b. Puķem. Minētie deputāti neiztrūkstotši piedalījušies visās padomes sesijās, taču jautājumu apspriešanā viņi aktīvu līdzdalību neņem, kā rezultātā viņu klātbūtne sesijās pārvēršas par tukšu formalitāti.

Vāji ar deputātiem un aktīvu strādā vairāku ciemu padomju un izpildu komitejas. Sakarā ar to vēl tik daudz trūkumu sastopami deputātu darbā. Vispirms tas sakāms par ciemu padomju sesiju organizēšanu. Vairāku ciemu padomju izpildu komitejas, kā Viesturu, Kursas, Abavas neinformē deputātus par sesijās apspriežamiem jautājumiem. Ir pat gadījumi, kad nepaziņo sesijas sasaukšanas datumu. Šādi trūkumi turpmāk noteikti jānovērš. Deputatam jābūt savlaicīgi informētam par to, ko apspriedīs sesijā, pretējā gadījumā pieņemtajam lēmumam nav nekāda nozīme. Liels trūkums ir arī tas, ka sesiju dienas kārtību jautājumu apspriešanā netiek iesaistītas pastāvīgās komisijas un deputātiem netiek doti konkrēti uzdevumi. Viss tas maziņa deputātu atbildību vēlētajiem un padomes priekšā. Te va-

rētu minēt Rumbas ciema finansu budžeta komisiju (priekšsēdētājs b. Jansons), kura jau ilgāku laiku neveic nekādu darbu, bet ciemu padomju izpildu komiteja ar to samierinājusies. Līdzīga stāvoklis arī daudzos citos ciemos. Vēl uz šodien maz ciemu padomju deputāti atskaitās par savu darbu vēlētajiem. Liela atbildība te gulstas uz ciemu padomju izpildu komitejām, kas pa istam nav ķērušās pie deputātu atskaišu organizēšanas, lai gan katra ciema padomes izpildu komiteja savā darba plānā šādu pasākumu ir paredzējusi. Kā pozitīvu piemēru varētu minēt Kabiles ciema padomes izpildu komiteju (priekšsēdētāja b. Budanska, sekretare b. Silava). B. Budanska ik dienas veic izskaidrošanas un audzināšanas darbu ar deputātiem, zina viņu vajadzības. Kabiles ciema padomes izpildu komiteja rūpīgi gatavo katru sesiju, tāpēc arī ciemu padomes lēmumi tiešām kļūvuši par ciema dzīves augšupvirzošo spēku, ko gan nevar teikt par Kursas, Imantas, Abavas ciemu padomju sesiju lēmumiem.

Visā augstāk teiktā skaidrs viens, ka deputāti vēl maz dara, lai attaisnotu tautas dāvēto uzticību, tāpēc vairāk autoritātes, vairāk degsmes, lai nebūtu jāskaidro, atskaitoties par veikto darbu.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretārs

Padomju Dzimtenē

Elektrificē laukus

Lauku elektrifikācijas tresta Odesas apgabala kantora monotāju brigade pabeigusi Ovidiopolis rajona kolchozu un mašīnu-traktoru staciju vienlaidu elektrifikāciju. Kolchoznieku mājās iedegušas Iljiča spuldzes, fermās un darbnīcās

iedarbināti simtiem elektromotoru. Elektrifikācija notikusi, pievienojoties Odesas valsts enerģotiklam. Rajonā izbūvēts vairāk nekā 250 kilometru augstsprieguma un zemsprieguma līniju.

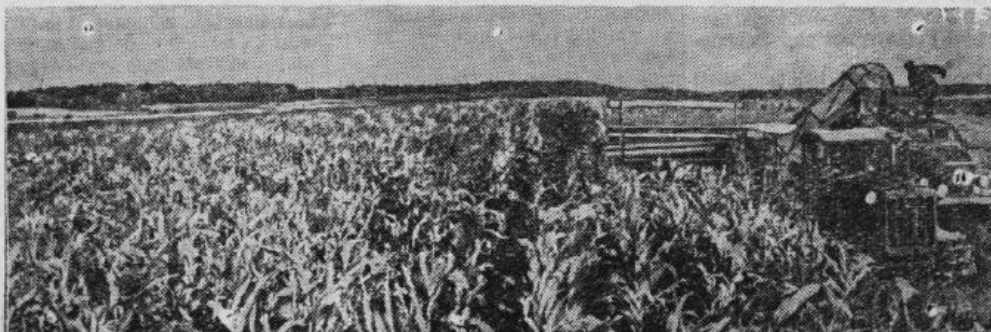
Jaunās HES būvlaukumā

Vietu, kuras tuvumā uzcelš Dneprodzeržinskas HES ēku, ūdens pārgāzes dambī un slūžās, vēl nesen klāja ūdens. Tagad šeit noskalots plašs līdzens laukums. Tajā izveido rūpnīcas bāzi: jau uzbūvēta augstsprieguma elektroapakšstacija,

blakus beidz būvēt autodarbnieku un garažu.

Celtnieku ciemata rajonā ierīko jaunas ielas, būvē ūdensvada un termofikācijas trases, atver jaunus veikalus un ēdnīcas.

Kaļiņina apgabals. Šīnī gadā kolchozu un padomju saimniecību darbaļaudis cīnās par to, lai sagādātu katrai slaucamai govij 25 centnerus rupjo lopbarību, 7 tonnas skābarību, tai skaitā kukurūzu 5—6 tonnas. Kaļiņina apgabala pirmirindas kolchozi kā „Pravda”, M. I. Kaļiņina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis, izaudzēja labu kukurūzas ražu un atsevišķos laukos novāca 350—430 centnerus zaļo masu no hektara. Kukurūzu novāc ar skābarības kultūru novācāmiem kombainiem. Kombaini vienā laikā novāc, sasmalcina un iekrauj automašīnās sasmalcināto masu, kuru tūdaļ aizved uz skābarības ivertnēm.

Attēlā: b. V. N. Baranova agregāts novāc kukurūzu kolchozā „Pravda”.

Kiosks bez pārdevēja

Sākumā varbūt mazliet neparasts mūsu apstākļos, bet tomēr patiesība. Vienā no rajona attālākajiem stūriem, Usmaš ezera krastā, meža vidū dzīvojošiem kolchoza „Uzvara” 4. brigades kolchozniekiem pēc viņu vēlēšanās, sākot ar šā gada 1. oktobri, tika atvērts kiosks bez pārdevēja.

Šī jaunā tirdzniecības forma, kas vēl ir vienīgā mūsu republikā, paver plašas perspektīvas tirdzniecības organizācijām nodibināt ciešus sakarus ar vistālākajiem rajonā dzīvojošiem iedzīvotājiem. Ar kiosku bez pārdevēja iespējams atbrīvot mūsu kolchozniekus no tālo ceļa gabalu mērošanas un laika kavēšanas, ejot uz veikalu, dažreiz līdz 10 kilometru, lai iegādātos tādas nepieciešamas preces kā sērskociņus, papirosus vai gabaliņu ziepes.

Ar kolchoza „Uzvara” valdes priekšsēdētāja b. Muiznieka un 4. brigades brigadieris un brigades ļaužu atbalstu Renda spāterētāju biedrībai tika uzticēts iekārtot vienā no brigades centra mājām kiosku bez pārdevēja, kas sastāv no priekštelpā novietota skapja, kura plauktos ir saliktas preces: papirosi, cigaretes, sērskociņi, ziepes, pasēta sāls un citas.

Pie katras preces pielikta

cenu zīmīte. Katrs ienācējs izvēlas sev vajadzīgo preci, aprēķina un noliek naudu speciāli novietotā kastītē ar uzrakstu „Kase”, vajadzības gadījumā izmainot naudu no kasē esošā krājuma. Nevienam minēto kiosku nēapsargā, nedz arī tam ir speciāls kasieris, kā tas ir mūsu republikā agrāk atvērtos veikalos bez pārdevēja. Viss balstās uz kolchoznieku godīguma, jo ikviena brigades loceklis gods ir visas brigades gods. Savukārt Rendas spāterētāju biedrības priekšsēdētāja b. Feldmane centīsies piegādāt kolchozniekiem vajadzīgās preces, kā gabalmaizi, iesaiņotas konfektes un cepumus.

Jau pirmajā dienā kioskā bija izpirktas preces par 26 rubļiem.

Par līdzīga kioska iekārtošanu būtu jāpadomā arī citām kolchoza valdēm, kopā ar vietējām spāterētāju biedrībām un veikaliem, iekārtot šādus kioskus lopkopības fermās un lauku brigādēs.

Lai paātrinātu pircēju ātrāku apkalpošanu, Kuldīgā tiks pārkārtots 3. pārtikas veikals par veikalu bez pārdevēja, kur katrs pircējs varēs brīvi izvēlēties tam nepieciešamās pārtikas gabalpreces un, ejot no veikala laukā, par iepirkto precēm samaksāt naudu esošajam kasierim.

P. Gulbinskis

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Par pasaules arodkustības vienību

No 27. septembra līdz 3. oktobrim Bulgārijas galvaspilsētā Sofijā notika Vispasaules arodbiedrību federācijas Ģenerālpadomes sesija. Tās darba centrā bija jautājumi, kas saistīti ar turpmāko cīņu par pasaules arodkustības vienību.

Visā pasaulē nemitīgi pieaug arodbiedrības apvienoto darbaļu skaits. Ja pirms 11 gadiem tajās bija 62 miljoni cilvēku, tad tagad visas pasaules arodbiedrībās ir 165 miljoni biedru. Arodbiedrībām, kas savās rindās apvieno miljoniem rūpniecības proletariātu, laukstrādnieku, kalpotāju, zinātnes, mākslas un tehnikas darbinieku, jācīnās par visu darbaļu vītalajām interesēm. Taču šā uzdevuma sekmīgu atrisināšanu kapitalistiskajās zemēs apgrūtina tas, ka arodbiedrību spēki gan nacionālā, gan arī starptautiskā mērogā ir sašķelti vairākās savrupās apvienībās. Pati lielākā no arodbiedrību starptautiskajām apvienībām ir Vispasaules arodbiedrību federācija (VAF), kas aptver 88 miljonus cilvēku. Līdzās VAF pastāv vairākas citas arodbiedrību apvienības, tai skaitā Brīvo arodbiedrību starptautiskā konfederācija (BASK) un Kristīgo arodbiedrību starptautiskā federācija.

Arodbiedrību spēku sašķelšanās apgrūtina to darbību, aizstāvēt darbaļu intereses. Tāpēc Sofijā notikusī sesija sevišķi uzsvēra, ka nepieciešama pasaules arodkustības vienība. Sesija apliecināja, ka avangarda spēks cīņā par mie-

ru un darbaļu interesēm ir strādnieku šķira un ka tās mērķu sasniegšanai nepieciešama visu darbaļu vienota rīcība un sadarbība starp arodkustībām, neatkarīgi no tā, kādās starptautiskās apvienībās tās sastāv.

Šādas vienības panākšanu, kā tika atzīmēts sesijā, pēdējā laikā sekmē vairāki priekšnoteikumi. Mazināties starptautiskais saspīlējums, pieaugusi strādnieku šķiras loma daudzu valstu politiskajā un ekonomiskajā dzīvē. Daudzos jautājumos panākta VAF un BASK delegāciju kopēja nostāja sēdēs, ko sasauca Apvienoto Nāciju Organizācija. Izvērsās arodbiedrību starptautiskie sakari.

Šādos apstākļos pasaules arodkustības vienotas rīcības nodibināšana ir pilnīgi atrisināms uzdevums nevis kaut kādā tālākā nākotnē, bet gan jau šodien. VAF Ģenerālpadomes sesija atgādināja, ka sevišķi svarīgi ir drīzāk panākt visu arodkustību vienību cīņā par mieru, pret atomieročiem. Līdz ar to VAF Ģenerālpadome atzīmēja, ka visu darbaļu un visu virzienu arodbiedrību vienota rīcība ir nepieciešama, lai panāktu darba algas paaugstināšanu, darba laika saīsināšanu, cīnītos par darba apstākļu uzlabošanu, pret bezdarbu.

Svarīga vieta sesijas darbā bija jautājumiem par arodkustību tajās zemēs, kas atbrīvojušās no koloniālā jūga vai cīnās pret to. Par atbrīvošanās kustības panākumiem šajās zemēs liecina šādi dati:

pirms otrā pasaules kara kolonijālās un puskolonijālās zemēs dzīvoja 1,5 miljardi cilvēku, bet tagad 1,2 miljardi no tiem panākuši pilnīgu vai daļēju neatkarību. Liela nozīme šajā cīņā ir to zemju arodbiedrībām, kas jau panākušas vai cenšas panākt neatkarību. To darbības tālāka aktivizēšanās un vienības nostiprināšanās dos vēl labākus rezultātus un pasargās tautas no imperialisma kolonijālās sistēmas aizstāvju patvaļas. Sofijā notikusī sesija izteicās pret kolonizatoru rīcību un it īpaši nosodīja angļu varas organu patvaļi Kiprā, kā arī amerikāņu militārās administrācijas patvaļīgo rīcību Okinavas salā. Sesija atzina, ka Suecas kanāla nacionalizācija ir pilnīgi likumīgs Eģiptes akts, un nosodīja rietumvalstis, kas mēģina Suecas jautājumu atrisināt ar spēka palīdzību.

Vispasaules arodbiedrību federācijas Ģenerālpadomes sesijas dienās apritēja 11 gadi kopš federācijas dibināšanas. Atzīmējot to sesijas noslēguma sēdē, VAF priekšsēdētājs Džuzepe di Vitorio uzsvēra, ka Vispasaules arodbiedrību federācija tagad ir izaugusi par spēcīgu arodbiedrību apvienību, kas masu priekšgalā cīnās par viņu galvenajām prasībām, par viņu ideāliem: brīvību, neatkarību un mieru. Šī cildenā cīņa būs jo sekmīgāka, jo plašāk tiks atrisināti Sofijā notikušās VAF Ģenerālpadomes sesijas izvirzītie uzdevumi — nostiprināt un attīstīt pasaules arodkustības vienību.

P. Griņins

Stāvoklis Alžīrijā

Kā ziņo Parīzes laikraksti, Džebel-Amuras rajonā (Alžīrijā) notiek niknas kaujas starp franču karaspēku un Alžīrijas nemierniekiem. Cīņai pret nemierniekiem franču pavēlniecība nosūtījusi aviāciju, gaisa desanta daļas un tā dēvētās „trīciennodaļas”.

Aizrādījums

Plašu klausītāju auditoriju ar savām dziesmām jau iekarojis jaunais komponists Oļģerts Grāvēitis. Viņa dziesmas bieži atskaņotas pa radio, kā arī daudzās mūsu republikas koncertzālēs.

Šā gada 11. oktobrī komponists viesosies Kuldīgas kultūras namā.

Koncertā bez Oļģerta Grā-

vīša dziesmām dzirdēsīm arī citu padomju komponistu dziesmas un klasiku. Koncertā piedalīsies arī mūsu izcilie Valsts akadēmiskās operas un teātra solisti, Tautas skatuves māksliniece Žermēna Heine-Vāgnere, Miķelis Fišers, soliste Marija Berga un koncertmeistars Jāzeps Lindbergs.

M. Brozina,

Muzikas fonda administratore

FRANCIJA. Viena no Parīzes ielām

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(21. turpinājums)

— Uz tādiem noteikumiem, — viņš beidzot pasmaidīja, un apņēmīgi uzstāja sev ar burtnīcu pa ceļu, — varu, Christofo! Daņilič, parakstīt saistības par septiņām darba dienām!

— Lūk, tā ir prātīga valoda! Bez panikas. Bet ... cieši apņēmies?

— Cieši! Ja tikai jūs izpildīsiet savus solījumus.

— Spēžu roku, — Dolgušins piecēlās un pāri galdam pastiepa Zaļevam roku. — Marja Sergejevna! Pāršķir, esi par līcinieci.

Borzova, traktoristiem skaļi smeļot, stipri uzstāja ar plauktu pa melno, ar ilgu gadu darbā adā iedžušos elju un resniem, mezglainiem pirkstiem brigadiera roku, kura bija cieši aptvērusi nelielo un balto direktora.

— Tā arī pierakstīsim ... Brigade numur deviņi. Brigadieris Zaļevs. Agro graudaugu sēja septiņās dienās.

Visu dienu turpinājās, lūk, tāda direktora saruna ar traktoristiem. Noslēdzot visu: ir pēdējās die-

nās atklātos trūkumus mašīnu remontā, kas prasīja, lai nekavējotī novērstu, ir stāvokli kolchozos, ir traktoru un laukkopības brigāžu savstarpējās attiecības, ir atsevišķu traktoristu un brigadieru raksturu, vajības, viņu ģimenes lietas. Bez tam Dolgušins vēl uzstāja daudz jauna par lauksaimniecības tehniku un priekšā stāvošajiem pavasara darbiem katrā kolchozā. Tikai visu labi apdomājuši un pārrunājuši, brigadieris ar saviem traktoristiem uzpūmās un parakstīja socialistiskās saistības pavasara sējā.

— Bet tagad, — Dolgušins rezumēja sapulces rezultātus, — norunāsim, ka savā darbā levērosim tādu noteikumu: esi apsolījis — izdari! Visu savu dzīvi esmu nodzīvojis starp strādnieku cilvēkiem rūpnīcās. Tajās laudis tur doto vārdu, pieraduši biedra solījumu uzskatīt par reālu lietu. Tur saistības neuzņemam vienkārti „tā”, avizītei, kā šo lietu saprata biedrs Čalijs. Tādas saistības — tukša plāpāšana. To no mūsu dzīves izdzīšim bez žēlastības. Ne tādēļ

izlietoju šo dienu sarunai ar jums, lai sarakstu ar saistībām ieliktu skaistā rāmī, piekārtu pie sienas un priecātos par tām. Es prasīšu šo saistību izpildi. Un par cik mēs šeit visai mūsu sapulcē izskaidrojām, ka šīs saistības nav fantastiskas, pilnīgi reālas, mēs, MTS vadība, pārskatīsim brigāžu ražošanas uzdevumus. Nav nekāda vajadzība mums vest šādu dubultu rēķinu — vīnu darbam, otru — plāpāšanai. No šīs dienas nodarbošimies šeit, Nadeždinskā MTS, tikai ar nopietnu darbu! Ja ir iespējas saīsināt agro graudaugu sējas termiņus — saīsināsim. Un leplānosim traktoru parkam papildus vēl kaut kādu darbu šajās dienās. Lūk, redzat, cik tas ir svarīgi — izpildīt savas pieņemtās saistības! Uz tām būs celti visi apņēmīgi. Neizpildīs viens, neizpildīs otrs — piekāpsiet MTS, izjauksiet visus aprēķinus. Bet MTS — tas ir darba biedri, draugi, tas ir viens strādājošo kolektīvs. Neiekrāpēt biedrus, nemētāt solījumu vēja; esi devis vārdu, atceries to kā zvērestu! Pats bīstamākais sabied-

ribai ir cilvēks, kura vārdam nevar ticēt. Plāpāšanu arī no MTS! Lūk, kā strādāsim, draugi!

Kaut arī visi bija iztikuši karstumā un smagajā gaisā, kāds bija pārpildītajā kabinetā, nevienam traktorists neiesnāudās šajā nepārstājājā sapulcē, kas turpinājās — ar nelieliem pārtraukumiem uzsmēķēšanai — stundas sešas. Lai ar ko direktors arī runāja, — sarunu dzirdēt bija ieinteresanti un pamācoši visiem.

— Daudz jūs viņiem sasolījāt, Christofo! Daņilič, — Holodovs teica, atvēris vēdlodziņu un pie tā aizsmēķēdams, kad traktoristi, pagriežot līdzu solus un taburetes, uz kuriem bija sēdējuši, izgāja no kabineta.

— Tāpat kā viņi mums, — Dolgušins atbildēja. — Un, lai viņi savus solījumus turētu, mums jātur savējie. Ļoti lūdzu jūs, Grigorij Petrovič, nopietni nodarboties ar kolchozu „Ausma”. Man liekas, ka tur atradīsies darbs arī jūsu bijušajai izmeklētāja profesijai.

— Iespējams, — Holodovs piekrita.

— Vai jums nelielas, dārgie biedri, — Dolgušins teica, apģērbdam mēteli un cepuri, jautri paraudzījies uz Marju Sergejevnu un Ho-

lodovu, acīmredzot apmierināts ar veiksmīgi noritējušo traktoristu saīksmi, — ka es šodien atņēmu jums maizes kumosu?

— Jā, mana un Grigorija Petroviča alga par šodienu jāpārskaita jums, — tāda pašā toni jokodama, bet tomēr mulsi teica Marija Sergejevna. — Tādu traktoristu sapulci mums vajadzēja noturēt vakar! Šodien, jūsu klausoties, es daudz ko sapratu...

Bet Holodovs nepadevās. — Bet socialistiskās saistības pamatos tomēr palikušas tās pašas, kādas mēs pierakstījām. Izmaiņas tikai divās brigādēs, — viņš teica, ievietodams savus blokus uz dažādiem dokumentiem cieši piebāztajā lauku somā. — Skatīti! bija pareizi.

— Dvēseles nebija šajos skaitļos, Grigorij Petrovič, saprotiet! — dedzīgi iebilda Borzova, šai minūtē nedomādama par to, ka paškritika nav visiem patīkama lieta un ka riskanti nosaukt par bezdvēselisku pēc amata vecāka biedra darbu.

(Turpinājums sekos)

Redaktors v. E. Ādamsons